

Інформаційний вісник № 5

Січень 2019

Події, які відбулися в гімназії

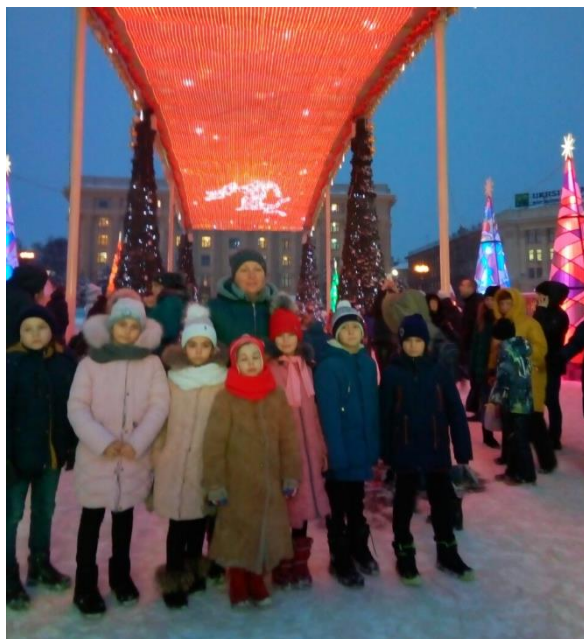
*Зимові канікули цього року тривали
з 29 грудня по 13 січня.*

На фото учні 2-Б класу (класовод Кузьміна Алла Миколаївна).

Учні нашої гімназії під час зимових канікул відвідали ТЮГ, Харківський цирк, Планетарій, розважальний комплекс “Французький бульвар”, побували на головній новорічній ялинці міста Харкова.

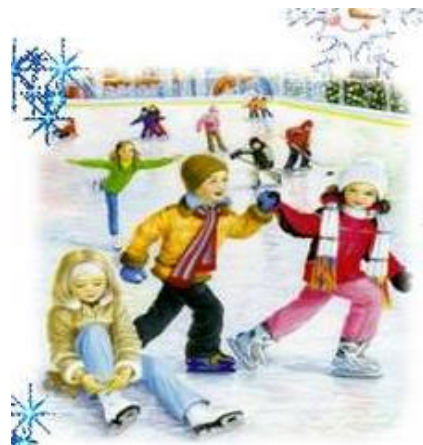
На фото учні 3-В класу (класовод Лисак Лідія Іванівна)

На фото учні 5-А класу
(класний керівник Глижко
Юлія Вікторівна)

На фото учні
3-А класу
(класовод Семененко
Людмила Іванівна)

Під час канікул учні 3-А класу показали для батьків інсценізацію казки В. Сухомлинського “Бабусина пригода”.

День відкритих дверей

СКОРО ДО ШКОЛИ

25 січня нашу гімназію відвідали майбутні першокласники, вихованці дитячого закладу № 3 нашого селища.

Святкуємо разом з Україною

1 січня – Новий рік
7 січня – Різдво
14 січня – Старий Новий рік
19 січня – Водохреще
22 січня – День Соборності України
25 січня – Тетянин день
29 січня – День Героїв Крут

Чи приходить Новий рік,
Як не випадає сніг?
Адже дід Мороз не в змозі
По асфальтовій дорозі
На санчатах приїздити –
Сумувати будуть діти!
Тож, як сніг не випадає,
І ялинка не засяє?
Подарунків теж не буде?
Новий рік повинен всюди
І до всіх завжди встигати –
На погоду не звертати!
Не хвилюйтесь! Що нам сніг!
Вчасно прийде Новий рік!
Дід Мороз сучасний нині –
Він приїде на машині!

Срібляста паморозь на вікнах,
Казково сяє білий сніг.
І діти колядують дзвінко,
З Різдвом вітаючи усіх.

Нехай чудова ця пора
Додасть натхнення вам і сили!
Любові, успіхів, добра!
Веселих Свят і днів щасливих!

“Тільки в нашого народу,
Є таке чудове свято,
Щоби через дві неділі,
Новий рік знов зустрічати.
Будьте ж вдвічі щасливіші,
Ще багатші й здоровіші,
Радості на цілий рік,
Зичить старий Новий рік!”

“На Водохреща все навкруг звабливе,
Зимове свято наше особливе,
Води йорданської рукою я торкнувся,
Почую Господа, у вдячності схилюсь.
Опівночі великі чудеса:
Вщухає вітер і панує тиша,
І відкриваються усім нам небеса,
Прислухайся до вічного ти лишень.
Вода хвилюється, цілющою стає,
Добром, любов’ю заблищить краплина,
Всьому навколо сили додає –
Із серця радість, наче пісня лине.”

День Соборності (день Злуки)

Українська мрія – єдність, свобода і незалежність. Основа державності, яку споконвіку намагалися позбавити цю прекрасну частину земель всі її так звані сусіди, прикриваючись «високими» інтересами, час від часу набувала цілком ясні обриси. Так сталося і на початку 1918-го.

У цей січневий місяць у запалі революційних змін була створена Українська Народна Республіка, відома як УНР. Більш того на тих територіях, які входили до складу колись потужної Австро-Угорської імперії, була утворена ЗУНР – Західноукраїнська Народна Республіка. Вже до кінця року в грудні 1918-го у Фастові з гарячим бажанням втілити українську мрію в реалії лідерам цих двох держав вдалося підписати своєрідний поєднувальний договір. Цей договір увійшов в нашу сучасну історію як «Акт злуки» і 22-го січня 1919-го року він був публічно оприлюднений в Київській столиці на знаменитій Софійській площі.

25 січня відзначають відразу два свята – Тетянин день і День студента.

Свята Тетяна вважається покровителькою студентів і педагогів. У цей день прийнято ставити свічки за успіхи у навчанні.

Чому Тетянин день став Днем студента.

Свята Тетяна є покровителькою всіх студентів з XVIII століття, саме 12 січня 1755 року, в Тетянин день, імператрицею Єлизаветою Петрівною було схвалено прохання Івана Шувалова про відкриття першого університету. Вже 23 січня 1755 року Московський університет почав свою роботу, а за декілька років серед університетських будівель з'явилася і церква Святої Тетяни, а мученицю стали називати покровителькою всіх учнів.

“Історія – книга народів,
І кожен записаний в ній,
І ті, що жертовно, у згоді
Покрили під Крутами сніг.

Безвусії юні герої
Вступили в нерівний двобій,
Мов триста спартанців, собою,
Закрили крутянський прохід.

А в Києві дзвони в тривозі
І київські лики святі –
За тих, хто в січневі морози
Вступили під Крутами в бій.”

БУЛІНГ СТОП

Зупинимо булінг разом

*«Байдужість – це
найвища жорстокість»
(М. Уїлсон)*

Зовнішність, вимова, поведінка, успіхи в навчанні, статки родини – все це може стати причинами цькування дитини. Тривалі агресивні дії щодо іншого в світі називають **булінгом**.

Україна – в першій десятці країн Європи за його поширеністю з-поміж 11-15-річних школярів. Вона залишила далеко позаду не лише найбільш соціально благополучні Данію чи Норвегію, але й, приміром, Угорщину та Грецію. Такі дані наводить ВООЗ.

Торік 67% українських дітей або були жертвами, або кривдниками, або свідками булінгу, за даними ЮНІСЕФ. Чверть із них безпосередньо зазнали цькувань. 48% цих дітей нікому не розповіли про пережите.

Різновиди булінгу

Прийнято вважати, що булінг – це не лише моральне, інколи фізичне пригноблення слабшого, але все набагато складніше. Уже сьогодні виділяють чотири його різновиди: вербальний (словесний), фізичний, соціальний та кібербулінг.

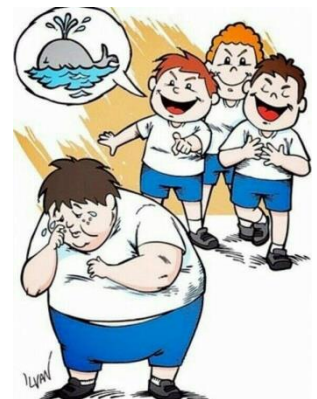
Словесний булінг

Діти різні за своїм характером, багато хто чутливий і досить близько сприймає слова до серця, на жаль, такі школярі найчастіше стають жертвами цькування. Знуцання над ними приносить задоволення агресору, особливо він щасливий, коли зміг довести до сліз.

Що говорять: залякування, погрози, образливі коментарі стосовно жертви чи когось з близьких (про зовнішність, одяг, релігію, фізіологічні особливості тощо).

Як розпізнати жертву?

Дитина замикається в собі, плаче без пояснень, втрачає апетит, не цікавиться звичайними для неї речами, стає флегматичною. Якщо насилля тривале, то значно віддаляється від родини, часто гуляє наодинці, з'являється агресія. У разі відвертої розмови може відкритися, розказати про образу і запитати, чи то є правдою, що про нього сказали.

Фізичний булінг

Це прояв агресивного залякування з використанням фізичної сили. Найчастіше застосовується до фізично слабших дітей. Мають місце факти колективного фізичного булінгу, коли дитина змушена протистояти цілому класові, який її штовхає чи б'є.

Що роблять: стусани, підніжки, блокування, відбирання речей, дотики неналежним чином.

ЯК ВІДРІЗНИТИ БУЛІНГ ТА СВАРКУ МІЖ ДІТЬМИ?

Булінг супроводжується реальним фізичним чи психологічним насиллям: жертву висміюють, залякують, дражнять, шантажують, б'ють, псують речі, розповсюджують плітки, бойкотують, оприлюднюють особисту інформацію та фото в соціальних мережах.

В ситуації булінгу завжди беруть участь три сторони: той, хто переслідує, той, кого переслідують та ті, хто спостерігають. Якщо булінг відбувся, він може повторюватися багато разів.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ТИ СТАВ ЖЕРТВОЮ БУЛІНГУ?

Перше і найголовніше правило – не тримати це у секреті. Розкажи друзям, знайомим чи рідним про те, що тебе ображають у школі, цього не слід соромитись.

Інколи допомогти з вирішенням складної ситуації у школі може абсолютно не пов'язана з цим людина: тренер у секції, куди ти ходиш після школи, або вчитель, до якого ти ходиш на додаткові заняття.

Також не слід звинувачувати себе у тому, що тебе цькують. Ми говорили раніше, що кривдникам легко знайти жертву булінгу, адже для цього слід просто якось відрізнитись від оточуючих.

Якщо цькування у школі перетворились зі словесних на фізичні – йди до директора школи або завуча та докладно розкажи їм про це. Також повідом про ситуацію батьків.

Якщо у школі є психолог, то можна сміливо звернутись до нього, щоб відновити відчуття впевненості у своїх силах та зрозуміти, як діяти далі.

Що робити, якщо ви стали свідком булінгу?

Допомогти жертві булінгу інколи досить просто

- Виступити **проти** кривдника, дати зрозуміти, що він **неправий** і що ти **не погоджуєшся** з тим, що відбувається.
- Підтримати того, кого ображають; скажи, що він чи вона не заслуговує на таке ставлення.
- Повідомити дорослим про факт такої поведінки. Ви можете звернутися до:
 - батьків;
 - старшого брата або сестри;
 - друга (друзів);
 - класного керівника;
 - директора, заступника директора;
 - батьків кривдника;
 - поліції;
 - соціально-психологічної служби;
 - «гарячої лінії» з питань насильства та захисту прав дітей.

Або **772** – безкоштовно
зі стаціонарних та мобільних телефонів
у межах України

Як впоратися з ситуацією самотійно?

- ❖ Ігноруйте кривдника. Якщо є можливість, намагайтесь уникнути сварки, зробіть вигляд, що вам байдуже і йдіть геть. Така поведінка не свідчить про боягузтво, адже, навпаки, іноді зробити це набагато складніше, ніж дати волю емоціям.
- ❖ Якщо ситуація не дозволяє вам піти, зберігаючи самовладання, використайте гумор. Цим ви можете спантеличити кривдника, відволікти його від наміру дошкулити вам.
- ❖ Стримуйте гнів і злість. Адже це саме те, чого домагається кривдник. Говоріть спокійно і впевнено, покажіть силу духу.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ІНШИХ ЦЬКУЄШ ТИ?

Зрозумій, булінг – це твої дії, а не твоя особистість. Ти можеш ними керувати та змінювати на краще. Пам'ятай, що булінг завдає фізичного та емоційного болю іншому, а тому подумай, чи дійсно ти цього прагнеш? Деякі речі можуть здаватися смішними та невинними, проте вони можуть завдати шкоди іншій людині.

Штрафи за булінг

У світі – багатогранний досвід щодо покарання за булінг. Наприклад, у Канаді в одній із провінцій штрафи накладають навіть на свідків цькування, які не розповіли про ці факти відповідальним особам або тим, хто може втрутитися у ситуацію.

Важко уявити, як каратимуть дітей, які ігнорують та бойкотують їхнього однокласника. За моральне або фізичне насильство та агресію у будь-якій формі загрожуватиме штраф у сумі від **40 до 800 грн.**

Подібне стягнення очікує і на батьків кривдника, якщо він малолітній і ще не може відповідати перед законом.

За вчинення таких дій із особливою жорстокістю з відносно неповнолітнього будуть стягувати штраф від **1700 до 3400 грн.**

Будуть карати і вчителів – за приховування булінгу. Їх будуть штрафувати від **850 до 1700 грн.** Директори шкіл повинні будуть контролювати, як виконуються заходи по протидії булінгу, розглядати заяви про випадки цькування від учнів та їх батьків.

Олімпіади та конкурси

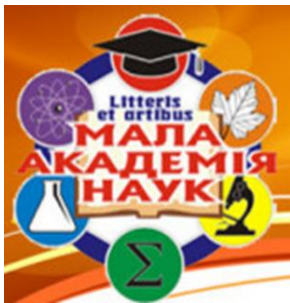
У січні учні нашої гімназії захищали честь нашого району у III (обласному) етапі Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових дисциплін і посіли призові місця:

ІСТОРІЯ

Романов Арсеній (11-А) – I місце
учитель *Куліш Юлія Андріївна*

АНГЛІЙСЬКА МОВА

Щерба Наталія (9-А) – II місце
Цховребова Єлизавета (11-Б) – III місце
учитель *Щерба Олена Анатоліївна*

За результатами I (районного) етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України у 2018/2019 навчальному році переможцями стали учні гімназії:

Стукалова Маріна з історії України, тема: «Жінка-трудівниця в Україні 20-30-х XX ст.» – **I місце**
учитель *Куліш Юлія Андріївна*,

Золотко Ілля з фізики, тема: «Погляд фізиків на сучасні проблеми цивілізації» – **I місце**
учитель *Андрющенко Світлана Юріївна*,

Скрипка Інна відділення екології та аграрних наук, тема: «Збереження біорізноманіття рослин та тварин в Зміївському районі» – **I місце**
учитель *Волобуєва Тетяна Миколаївна*.

Вітаємо учасників-переможців та їхніх учителів!

«Школа лідерів»

31 січня 2019 року в Зміївському центрі дитячої та юнацької творчості учасники лідерського активу учнівського самоврядування району дебютували в інтерактивній постанові «форум-театру», мета якого: розширення знань в учнів про ВІЛ, виховання у них толерантного ставлення до ВІЛ інфікованих, формування активної життєвої позиції та пропагування здорового способу життя. Важливим етапом театралізації стало створення своєрідного «мосту» між непрофесійними акторами та глядачами. Присутні не лише вийшли на сцену, але й поділились своєю думкою щодо розуміння ситуації, в якій опинилась головна героїня, вони вийшли на уявну сцену аби зіграти свою реакцію. Кожен пропонував свої варіанти вирішення проблеми, намагався вплинути на хід конфліктної ситуації, підвівши її до більш позитивного завершення. Після перегляду постановки актори, глядачі, експерти більш глобально обговорили проблему ВІЛ, наголошуючи на правильному ставленні й розумінні ситуації. На навчання для лідерів були присутні учні нашої гімназії Мороз Аліна (11-Б), Чуб Ліна (10-Б), Корсун Єлизавета (9-А).

Знаменні та пам'ятні дати

6 січня виповнюється 185 років від дня народження **С. Руданського** (1834-1873) – українського поета-сатирика, перекладача античної літератури (Вергілія, Гомера), лікаря.

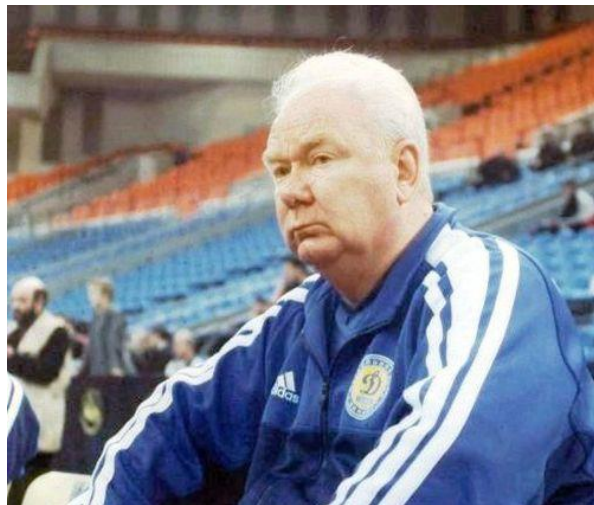
Вірші Руданський почав писати ще в семінарії в жанрі романтичної балади («Розбійник», «Вечорниці», «Упир», «Розмай» та ін.), в них помітний вплив фольклору й Т. Шевченка. Руданський згодом перейшов до громадянської поезії, засудження кріпацтва («Над колискою. «Не кидай мене»»), заклик до праці на ниві рідної культури («Гей, бики!», «До дуба»), звертання до славного минулого свого народу (історичні поеми «Віщий Олег», «Мазепа», «Іван Скоропада», «Павло Полуботок», «Велямін», «Апостол» та ін.). Основні твори С. Руданського складають три томи, переписані й оформлені самим поетом. Найчастіше всі свої твори, включаючи й віршовані переклади, Руданський називав «співомовками». «Співомовки» це збірки гумористичних віршів, жартів, приказок і сміховинок про панів, попів, циган, москалів, поляків, жидів, німців, чортів і т. д., зачерпнутих здебільше з уст народу («Пан та Іван в дорозі», «Піп з кропилом», «Баба в церкві», «Циган з хроном», «Вареники», «Хоробрий лях», «Мошко-асесор», «Зайшов німець раз на бал», «Чорт» та ін.). Цей термін закріпив за гуморесками І. Франко.

За життя поета була опублікована лише невелика кількість його творів. Більшість творів поета побачила світ у 80-х – на початку 90-х років.

Валерій Васильович Лобановський

народився **6 січня 1939** року в Києві. У дитинстві, як і багато хлопчаків, мріяв стати шофером і дуже любив іграшкові машинки.

З ранніх років у Валери проявляються головні риси характеру і життєві принципи: стійкість духу, постійність поглядів, наполегливість. У 13 років він почав грати у футбол в спортивній дитячій школі. Футбол став для нього найважливішою справою, але він вирішив, що зможе поєднати його з навчанням в інституті і поступив до Київського політехнічного інституту.

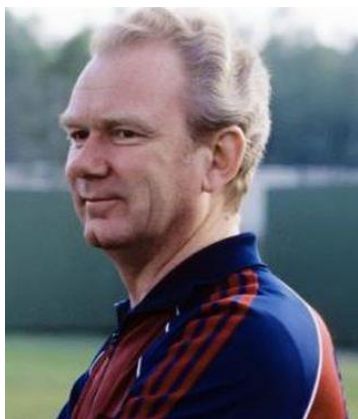
Свою футбольну кар'єру Лобановський почав у київському «Динамо» в 1958 році. У Києві він провів шість років, потім грав в одеському «Чорноморці» (1965-1966) і донецькому «Шахтарі» (1967-1968). Всього в чемпіонатах СРСР він провів 258 матчів, забив 71 м'яч. Став срібним призером 1960 року, чемпіоном СРСР 1961 року, володарем Кубка СРСР 1964 року. За збірну СРСР він провів два матчі, за олімпійську збірну СРСР – сім матчів.

Кар'єру тренера Валерій Лобановський почав у «Дніпрі» в 1969 році і вивів команду у вищу лігу, а з 1974 року став тренувати київське «Динамо», з яким виграв вісім чемпіонатів СРСР, шість Кубків СРСР, два Кубка Кубків, європейський Суперкубок, п'ять чемпіонатів України і три Кубки України.

Саме завдяки йому радянський футбол вперше отримав світове визнання. У 1975-1976, 1982-1983, 1986-1990 роках Лобановський тренував збірну СРСР.

У 1975 році він був визнаний кращим тренером світу. Під його керівництвом команда Радянського Союзу провела 77 матчів, здобула 42 перемоги і зазнала всього 16 поразок, 19 зустрічей були зведені внічию.

Зі збіркою СРСР Лобановський завоював друге місце на Чемпіонаті Європи – 1988 і 3-є місце на Олімпіаді – 1976.

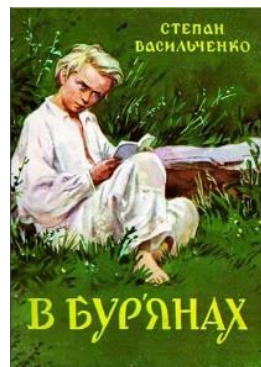
Степан Васильович Васильченко
(справжнє прізвище – **Панасенко**)
(1878-1932)

український письменник і педагог
8 січня виповнюється 140 років від
Дня народження.

У літературний процес Васильченко включився зрілим митцем із своїм власним поетичним голосом у 1910 р., коли з'явились друком такі оригінальні його твори, як «Мужицька арифметика», «Вечеря», «У панів», «На чужину», «Циганка» та інші, пройняті любов'ю до людини праці, утвердженням віри в перемогу соціальної справедливості. Цьому передували тривалі роки становлення світоглядно-естетичних поглядів письменника, напружених пошуків ідей та форм художнього осмислення дійсності.

Проблема виховання нової людини значною мірою зумовила звернення Васильченка до художнього опрацювання дитячої тематики, органічно пов'язаної з творами про вчителів. Глибоке розуміння психології дитини дало змогу Васильченку показати у своїх творах цікавий, поетичний духовний світ дитини. Не можна без хвилювання читати психологічні етюди письменника «Дощ», «Дома», «Волошки», «Петруня», оповідання «Роман», «Увечері», «Свекор», «Басурмен» та інші. Оптимізм Васильченка з особливою виразністю виявився в одному з найкращих його творів, присвячених дітям, – «Циганка». Цікавою сторінкою спадщини Васильченка є драматичні твори, переважно одноактні п'єси, які за тематикою і багатьма художніми засобами органічно близькі його прозі (наприклад, п'єса-жарт «На перші гулі»).

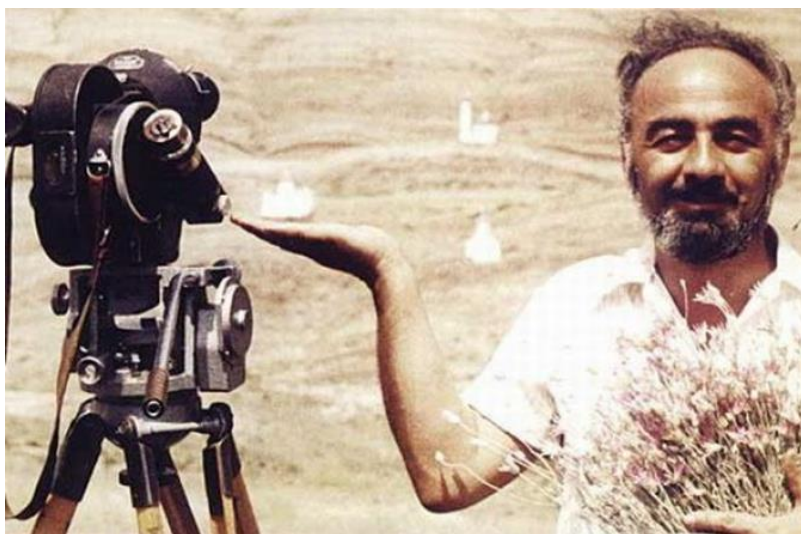
Параджанов Сергій Осипович

(9 січня 1927 – 20 липня 1990) – вірмен грузинського походження, творець візитної картки українського «поетичного кіно» – картини «Тіні забутих предків» (1964), яка отримала 39 міжнародних нагород і 24 гран-прі на кінофестивалях.

Параджанова називали «генієм» та «маестро» його друзі – світові митці Федеріко Фелліні, Мікеланджело Антоніоні, Жан-Люк Годар, Анджей Вайда, Ів Сен Лоран, Андрій Тарковський та інші. Сам про себе режисер казав, що він: «вірменин, який народився у Тбілісі і сидів у російській в'язниці за український націоналізм».

Сергій Йосипович був і режисером, і сценаристом, актором, художником, скульптором, і композитором, костюмером, гримером, епістолярю та хореографом. За своїх вчителів Параджанов вважав Олександра Довженка та Андрія Тарковського.

Журнал «Екран» (Польща), 1966 рік писав: «Це один з найдивовижніших і найвитонченіших фільмів, які траплялося нам бачити протягом останніх років. Поетична повість на межі реальності й казки, дійсності й уяви, достовірності й фантазії... Уяві Параджанова, здається, немає меж. Червоні гілки дерев, геометрична композиція усередині корчми з нечисленним реквізитом на фоні білих стін, Палагна на коні під червоною парасолькою і з напіводягненими ногами, грубість похоронного ритуалу з обмиванням померлого тіла і сцена оргіастичних забав у фіналі... Параджанов відкриває у фольклорі, звичаях, обрядах самотутній культурний ритуал в рамках якого дійсність реагує на турботу і трагедію особи».

Марія Оксентіївна Приймаченко

(1909 – 1997) – українська народна художниця, представниця «наївного мистецтва», лауреат Національної премії ім. Т.Г. Шевченка, заслужений діяч мистецтв УРСР з 1970, народна художниця України. За рішенням ЮНЕСКО 2009 рік визнано роком Марії Примаченко.

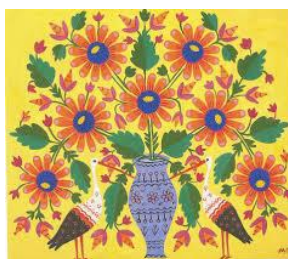

Марія Приймаченко своєю творчістю відкрила оригінальну сторінку самобутнього мистецтва світової культури. Її виставки з великим успіхом експонувалися у Франції, Канаді, Польщі, Росії, Німеччині та багатьох інших країнах світу. У 1937 році на всесвітній виставці в Парижі Марія Приймаченко отримала золоту медаль, здивувавши своїми картинами мистецький світ...

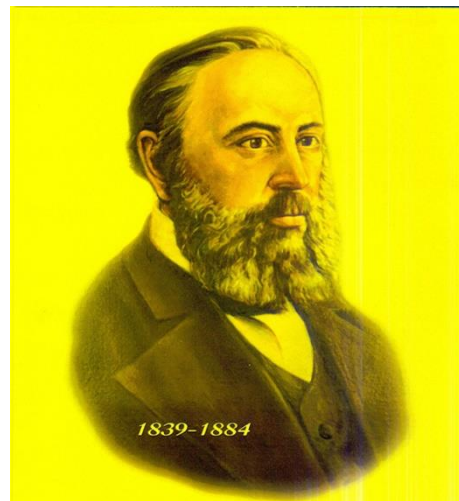
Приймаченківська «звірина серія» – явище унікальне і не має аналогів ні у вітчизняному, ні у світовому мистецтві. Сюжетні твори Приймаченко при усій їхній самобутності мають деяку спільність з народними картинками. А ось фантастичні звірі – це витвір уяви художниці. Таких звірів не існує у природі, порівняння тут зайві.

Творчість Марії Приймаченко – явище самобутнє, неповторне, як мистецтво кожного з великих майстрів. Народжені, здається, самою землею, вони поєднують у собі прагнення багатьох поколінь, дають їм найповніше художнє вираження завдяки індивідуальності, неповторному таланту. У творчості художниці узгоджуються тематично-сюжетні й орнаментально-декоративні композиції. Загальнолюдська тема боротьби добра і зла наскрізь проходить крізь її мистецтво. Добро у неї завжди перемагає.

27 січня виповнюється 180 років від дня народження **Павла Платоновича Чубинського** (1839-1884) – українського етнографа, поета, громадського діяча, автора тексту Гімну України.

Цей текст Павло Чубинський написав у Києві у домі купця Лазарєва. На боці сербів за незалежність від Османської імперії воювали двоє братів Чубинського. Спершу пісню співали на сербський мотив, потім на музику М. Лисенка. Цікаво, що спочатку авторство приписували Т. Шевченку. Також побутувала думка, що це не авторський твір, а народний. Пісня отримала значне поширення на Західній Україні. Через деякий час композитор Михайло Вербицький пише музику до нього. Як державний Гімн почав використовуватись у 1917 році.

Павло Чубинський очолював експедицію з вивчення Печорського краю і Заполярного Уралу. За його ініціативою була відправлена експедиція навіть на Нову Землю (невипадково, що українські полярники, які відправляються на зимівлю в Антарктиду, покладають квіти до пам'ятної дошки Чубинського на будинок гімназії, де він навчався).

14 січня 2009 року Національний банк України увів в обіг ювілейну монету «Павло Чубинський».

На аверсі монети угорі розміщено малий Державний Герб України, праворуч і ліворуч від якого – стилізований рослинний орнамент, у центрі – композиція, що символізує етнографічні дослідження науковця – народні музичні інструменти, гетьманські клейноди тощо, над якою напис – НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ, унизу – 2 ГРИВНІ, 2009 та логотип Монетного двору Національного банку України.

На реверсі монети зображено портрет Чубинського в орнаментальному обрамленні та розміщено напис – ПАВЛО ЧУБИНСЬКИЙ (угорі півколом), роки життя – 1839 (ліворуч), 1884 (праворуч).

Бібліотечна сторінка

25 січня завідувача бібліотекою
Геращенко Л.О. та завідувача дитячою
бібліотекою Колісник Г.В. провели
бібліотечний урок «Про все
цікаве на планеті читай в журналі та газеті»
з учнями 6-В класу
(класний керівник Абдуллаєва А.А.)

Безпека життєдіяльності

Обережно! Ожеледиця!

Існують прості рекомендації, як уберегтися від значних неприємностей у період ожеледиці.

- Натріть наждаковим папером підошву перед виходом, а краще прикріпіть його на підошву.
- Намажте на підошву клей типу “Момент” та поставте взуття на пісок.
- Кращими для льоду є підошви з мікропористої чи іншої м'якої основи та без великих каблуків.
- Не тримайте руки в кишенях – це збільшує можливість не тільки падіння, але й більш важких травм, особливо переломів.
- Обходьте металеві кришки люків. Як правило, вони покриті льодом.

Як ходити:

Неправильно:

- без шапки;
- руки в кишенях;
- на каблуках;
- тримати ноги прямими;
- робити широкі кроки;

Правильно:

- шапка (пом'якшує удар);
- руки вільні;
- ноги трохи зігнуті;
- взуття на плоскій підошві
- робити малі кроки;

Якщо послизнулись:

- машіть руками, чим більше амплітуда тим вище шанс утриматися;
- сильніше зігніть коліна, ніби присідаєте;
- спробуйте вхопитися за поручень, стіну чи паркан;

Якщо падаєте назад:

- як можна ширше розкиньте руки щоб зменшити силу удару і не приземлитися на лікті;
- постарайтеся притягнути голову до грудей (щоб не вдаритися потилицею);

Увага! Бурульки!

Кожен повинен знати,
що бурульки небезпечні!

Побачивши бурульки з даху, перейдіть на іншу сторону вулиці, де їх немає

Не ходіть по вулиці в навушниках, ви не почуєте шуму падаючого снігу з даху

Обходьте стороною місця, огорожені попереджувальної стрічкою

Не ходіть під небезпечними карнизами

Не стійте під балконом, де висять бурульки

Не паркуйте автомобілі біля будинків із скатними дахами.

Служба
порятунку **101**

